

Af Claus Gjelstrup Rasmussen, København

301 meter par 4 hul fra gul tee, masser af saftigt grønt græs, ingen vind og solen lige i nakken. Maven er fuld af grovboller fra morgenbuffeten og der er 5 højglanspolerede point på scorekortet efter de første to huller. Det kan simpelthen ikke gå galt. Nu skal den få SÅDAN én på lampen, at det gummi bolden er lavet af fortryder, at det ikke endte som dæk på en rusten damecykel.

Først køllen tilbage i behersket tempo langs toppen af græsset. Så stille og roligt køllehovedet skråt op i retning mod Vorherre, god højredrejning i overkroppen og vommen ned mod backtee, venstre skulder lige ned mod teen og til sidste det lille knæk i håndledet, der sætter turbo på motoren. Nu er fjederen

Den 24. august 2010 var nu slet ikke nogen dårlig dag. Tværtimod. Det var tirsdag, sensommer og tid for de danske mesterskaber i politigolf. 82 politigolfere, heraf 10 kvinder, var samlet på Helsingør Golfklubs smukke og velplejede anlæg, i øvrigt Danmarks 4. ældste og fast deltager hver gang nogen laver en top-10 liste over landets bedste golfbaner. Det var Nordsjællands Politi der havde påtaget sig arrangementet og lad det være sagt med det samme, at det gjorde de rigtig godt. Dagen forinden var der mulighed for

Danske politimesterskaber i

godt spændt op og der holdes lige et splitsekunds pause på toppen af tilbagesvinget, lige akkurat nok til at tænke, at det da er århundredets mysterium, hvorfor jeg ikke efter 12 års erfaring med dette fantastiske spil spiller med i toppen af mesterrækken. Mens øjnene er fastfrosset på den lille, hvide Srixon AD-333, der bare venter på at blive banket helt ind i nabokommunen, er der lige nøjagtig også tid til at tænke et selvtilidsfuldt: "Tiger, go home (eller hen til en af elskerinderne), for nu rykker farmand"!

"Svushh" - fuld skrald på den "store hund" og lige ind i bolden bagfra og... "BIIIIING": 200 meter lige ind i skoven. I øvrigt out of bounds og dermed et fornyet drive fra teestedet med tilhørende straffeslag. S..... også! Et hurtigt kik i baneguiden må kunne forklare denne ubegribelige hændelse. Anders Sørensen, den tidligere pro-spiller på Europa-touren, der i guiden kommenterer hvert enkelt hul, fortæller om hul 3, at "det ikke er så langt og det vigtige er at undgå at spille slag"! Ja - go'daw do! Nå - vejret var jo herligt, selskabet hyggeligt og som altid, når spillet driller, er det vigtigt at fokusere på det positive: hellere en dårlig dag på golfbanen end en god dag på kontoret!

prøvespil på banen og da jeg selv er så heldig at have bopæl ganske tæt på, var det oplagt at tage en opvarmningsrunde om mandagen. Det var der også en del andre der benyttede sig af, selv om de fleste havde væsentligt længere at køre. Sædvanligvis er det jo os fra djæveløen, der må tage køreturen vestover, men denne gang var det altså jyderne, der måtte på langtur. Ikke alle havde det held at gå en træningsrunde i det dejlige vejr som blev mig og mine to prøverundemedspillere forundt. Dem som slog ud over middag, havde et par fugtige huller sidst på runden - ja vel nærmest sjaskvåde, for nu at være helt nøjagtig.

Mandag aften havde kollegerne fra Nordsjællands Politi arrangeret kammeratskabsaften i Helsingør Golfklubs nye flotte klubhus. Restauratøren var behørigt forvarslet om, at det var nogle sultne herrer (og damer) han var sat til at bispise. Den glimrende mad var da også til stede i rigelige mængder om end jeg vil tro, at vor ven i køkkenet alligevel har været en anelse overrasket over, at 50 personer kunne sætte ikke mindre end 42 kg mad til livs. Man må aldrig undervurdere den helt specielle faglige/etniske kombination, der udgør grundstammen i dansk ordenshåndhævelse!

Hen på aftenen fortalte golfudvalgets utrættelige formand, Dan Berthelin, om udvalgets tanker omkring deltagelse og tilmelding til de danske mesterskaber. Det var forbundet

med en del udfordringer for udvalget, at det registrerede handicap var eneste kvalifikationskrav til deltagelse i mesterrækken. Såfremt man en gang for alle havde spillet sig ned i et tilstrækkeligt lavt handicap og efterfølgende aldrig indleverede scorekort, så

golf i Helsingør

ville man opfylde det formelle handicapkrav for deltagelse i mesterrækken, men i praksis spille til et noget højere handicap, som ikke svarede til det registrerede. Der var eksempler på enkelte spillere, der ved tidligere mesterskaber kom ind med en score, der var alt for langt fra hvad man med rimelighed måtte kunne forvente. Disse, heldigvis få, spillere "optog" derfor pladserne i mesterrækken for de bedste i A-rækken. Af denne årsag overvejede man i udvalget, hvordan dette problem kunne tackles. Emnet vakte en del debat og der var mange forslag til hvordan det skulle løses og hvordan det ikke skulle løses. Ros til Dan og Co. for at tage et sådant kontroversielt emne op i et større forum.

Tirsdag morgen var det så alvor. Efter frekventering af buffeten i klubhuset var der tee off fra kl. 07.00. De 21 herrespillere med det lavest registrerede handicap udgjorde mesterrækken og skulle dyste om mesterskabet over 2 x 18 hullers slagspil fra scratch. Også damerækken spillede slagspil, men dog kun over 18 huller, mens de 51 A-rækkeherrespillere dystede i en 18 hullers stableford. Helsingørs fortræffelige parkbane har sine steder rimeligt smalle fairways og rigtig mange træer. Det sikrer en visuelt meget flot runde, men udgør absolut ingen garanti for en lige så flot score på kortet. De, der til hverdag spiller på mere åbne baner, havde rig lejlighed til at nærstudere dansk botanik i overstorelse og der lød rigtig mange "klonk" rundt omkring, når bolde på afveje ramte træstammer eller større grene. Jeg har efterfølgende hørt en bemærkning om, at det næsten lød som om nogen spillede på en gigantisk xylofon.

Nu skal dette indlægs forfatter naturligvis ikke hænge nogen ud ved navn, men under min egen runde bemærkede jeg – til en vis trøst for mit eget jammerlige spil – en af dansk politigolf gamle alfahanner, en vis hr. Bøgelund, gå lidt rundt blandt træerne i forlængelse af hul 13. Jeg er ikke helt sikker på, om der faktisk var tale om bøge-træer og måske vil det også være en lettere overdrivelse ligefrem at kalde stedet for en lund, men jeg noterede mig i hvert fald, at han lige på det tidspunkt levede ganske godt op til sit flotte efternavn. Han – og jeg – kan så trøste os med, at vi på ingen måde var de eneste der var ude og spille golf mellem træerne. Der var mange, der måtte lede efter deres bolde i ly af trækrønernes svælende skygger.

I min egen firebold, havde jeg fornøjelsen af at gå sammen med, blandt andet, Frank Schytte, der til daglig gør tjeneste samme sted som jeg selv. Af den årsag kan jeg med temmelig stor troværdighed sige, at Frank som oftest spiller som 10 pund pølser med en lidt ulden score som fast slutresultat. På dagen ville han det imidlertid helt anderledes og rullede sig helt ud med masser af flotte slag og faste puts. Faktisk lå han til en regulering af handicappet lige til 18. tee. Så ramte han muren, som åbenbart altid er højest ved 18 tee og måtte notere en streg på kortet. Det skulle dog senere vise sig at være godt nok til en delt andenplads og en fin præmie til den hjemlige parcel i Slagelse.

Præmier blev det så ikke til for de 3 spillere, der ved 1. teested fordrev ventetiden til tee off med lidt indspil til 18. green. De måtte efter dagens runde bide i det sure æble og se sig diskvalificeret, da golfreglerne klart forbyder prøvespil inden start på 1. hul. Denne regel havde de tilsyneladende ikke helt styr på, men det har de så nu. Til ikke golfspillende læsere kan det oplyses, at selv om golfspillet kan synes ret

»

åbenbart og simpelt, så er der mange regler og afgørelser at forholde sig til, og hvis man ikke lærer dem på den ene måde, så kommer man som regel til det på den hårde.

Det med de bitre erfaringer ramte også mig selv. På 10. teested skulle de sidste par dårlige huller og out of bounds på 3. hul hævnnes. Enhver der har rendt rundt med et sæt golfkøller i mere end 14 dage ved, at det handler om at svinge – ikke om at slå. En midlertidig kortslutning i min ydmyge tjenestemandshjerne gjorde, at jeg ikke liiiiige havde dette grundlæggende princip stående helt knivskarpt på den indre skærm, da der skulle tages hul på bag-9. Igen skulle den have en ordentlig en på frakken og resultatet udeblev heller ikke. 10 sekunder senere kunne jeg se min bold godt på vej over mod LO-skolen, i en ubehagelig høj vinkel, langt væk fra 10. huls fairway – og naturligvis (igen) out of bounds. For nu lige at være helt sikker på, at den stakkels bold ikke skulle ligge helt alene i det øde og ubefærdede område, hvor hverken greenkeepere eller andet godtfolk indfinder sig, slog jeg en bold mere samme vej. Så sku' den ged vist være godt og grundigt rundbarberet!

For at få pulsen lidt ned brugte jeg så turen ned ad 10. fairway på at konsumere den sandwich, som en af de venlige frivillige hjælpere netop havde forsynet mig med ved teestedet. Da vi nåede enden af hullet var humøret tilbage og alle kunne glæde sig over den flotte udsigt ved 11. hul. Mod øst kan man se over sundet til Sverige og var det ikke for de høje træer, kunne man se Kronborg en kilometer nede ad kysten. De kolleger, der er tættere på pensionen end på PG-III kunne næste lugte det gode køkken på kursus-ejendommen Julebæk, et par kilometer den anden vej. For yngre læsere kan det oplyses, at man i 70'erne og 80'erne tilbragte 6 – 8 internatkurser på Julebæk under grunduddannelsen. Ophold som mange politifolk har gode minder fra, men det er en helt anden historie.

Resten af runden blev aldrig det helt store sus for mit vedkommende og da der ikke var præmie for længste slag ud i skoven eller flest out of bounds på 18 huller, måtte jeg køre tomhændet hjem fra mesterskabet. Og dog! Som alle

andre, uanset placering, kunne jeg hele vejen hjem glæde mig over, at en flok kolleger fra Nordsjælland havde brugt en fridag på at indrapportere scores, føre leaderboard og køre rundt med forsyninger m.m. så vi andre kunne koncentrere os om at slå en masse bolde langt ud af banen eller ind mellem træerne. Flere var endda ikke selv golfspillere. Endnu i hvert fald. Jeg har efterfølgende konstateret, at arrangementet var så inspirerende, at flere ville melde sig ind en klub. Tak for den frivillige indsats og specielt til Johnny og Flemming som tovholdere og bagmænd. Efter at have deltaget i en hel del supergode golfarrangementer i det jyske og fynske, er det rart at kunne konstatere, at vi også kan på Sjælland.

Mesterrækken blev vundet af Kent Nielsen, Vejle, der efter 36 huller og en score på kun 7 slag over par kunne indkassere guldet og det næste års tid smykke sig med den – efter reformen – noget sjældne titel: politimester. En i øvrigt ret suveræn sejr, der i 2. runde blev cementeret med en flot 74'er og dermed også et nyt handicap for den nye mester. Mesterskabets nr. 2, Jan Birger Nielsen fra Roskilde, kunne således tillade sig at bruge hele 12 slag mere, men stadigvæk indtage andenpladsen. Han kunne så trøste sig med, at han få dage forinden havde hevet klubmesterskabet hjem i sin hjemmeklub. Michael Stige fra Nyborg var yderligere et slag efter på bronzepladsen. Også på spindesiden var der suverænitet i toppen. Rikke Thomassen sikrede sig sejren med en 82'er et slag bedre end Lisbeth Vang Rask på andenpladsen. Der var hele 18 slag ned til nr. 3, Anne Seirøe med 101 slag. En ret markant 1. og 2. plads må man sige. A-rækken blev vundet af Martin Søgård med 36 stablefordpoint, mens Stig Jensen og Frank Schytte kom lige efter med hver 34 point. Jeg selv huskede mig selv på, at det vigtigste ikke er at vinde, men at være med!

Næste års danske politimesterskab skal spilles på Ledreborgs nye anlæg i det midtsjællandske. Til beroligelse for Villy og alle andre, kan det oplyses, at der er væsentlig færre træer at komme i karambolage med. SÅ skal den få én på lampen!

